

Ավետիք Իսահակյան

Տիեզերքի պերճ հյուսվածքն են

Տիեզերքի պերճ հյուսվածքն են,
Իմ մեջ երկինքն է երգում.
Բռնկում է սիրո հրդեհն,
Վշտի հեղեղն աղմկում...

Եթե հոգու ճոխ երգերից
Մի մեղմ հնչյուն, նագելի՛ս,
Քո ականջը միայն շոյե,-
Հիացքներով կըդյութվիս:

Եթե սիրուս վառ հրդեհից
Մի նսեմ կայծ, սևաչյա՛,
Վառ սրտումըդ միայն շողա,-
Բուռն հույզերով կայրվիս:

Եթե վշտիս ջերմ հեղեղից
Մի ջինջ կաթիլ, սիրելի՛ս,
Չքնաղ կրծքիդ միայն ծորե,-
Բյուր վշտերով կըլցվիս:

Տիեզերքի պերճ հյուսվածքն են,
Իմ մեջ երկինքն է երգում,
Բռնկում է սիրո հրդեհն,
Վշտի հեղեղն աղմկում...

1893

Վիճնա